

Joachim Stockmann

**Rector Academiae Rostochiensis Joachim Stockman, Phil. & Med. D. ac Prof. Ad
exequias, Quas Filiolo ... Joachimo ... Vir Dn. Johannes Harberding, hic Rostochii
ad aedem Spiritus S. Pastor ... hodie ad horam medium primam paratas cupit;
Omnes omnium ordinum Cives Academicos amanter invitat**

Rostochii: Kilius, 1650

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777516705>

Druck   Freier Zugang

Stockman, J.,

in J. Harberding.

R. 1650.

69.

Universitäts
Bibliothek
Rostock

[http://purl.uni-rostock.de
/rosdok/ppn777516705/phys_0004](http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777516705/phys_0004)

DFG

142.

RECTOR
Academiae Rostochiensis
JOACHIMUS STOCKMAN,
Phil. & Med. D. ac Prof.

Ad exequias,

Quas

Filiolo desideratissimo, infantulo
svavissimo

JOACHIMO.

Reverendus & Clarissimus Vir

**DN. JOHANNES
HARBERDING,**

hic Rostochij

ad adem Spiritus S.

afflatusq[ue] antissimus, hodiè ad horam medium
primam paratas cupit;

Omnes omnium ordinum Cives Academicos
amanter invitat.

• 5(0) •

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.
ANNO M. DC. L.

ERGOTER
ACADEMIE STOCKMEN
BUTTSCHEID, DE BORG
SCHULMINN
C 198

OLGAHINIA
DR. IOH ANNES
FABERDING

ANNO MDCCLXVII. A.D. MDCCCLXVII. ANNO MDCCLXVII.

Nereno novo formosissimum esse annum, vere dixit Poëta ! etenim , grāndine atq; nive hybernis s̄avientibus tempestatibus cooperta, deformis, & quasi sepulta quæ latuit terra, jam nunc, rediviva graminis & frugū viriditate, pulcherrimisq; flosculis exornatur, ac si in certamen vocet, scintillantibus astrorum igniculis, & longè lateq; micantibus stellis, picta cæli laquearia ; Et sanè, forsan est qui dubitet, anno hortorum deliciæ quæ sunt, lia,

A 2

lia,

sia, vjolæ, rosæ, fritillariæ, hyacinthi,
narcissi, anemones, adonides, impe-
riales coronæ; partim argenteo, par-
tim aureo, partim purpureo, partim
cærules, partim variegato suo colo-
re, de die, affulgentibus solis radijs,
oculos nostros æquè pascant, &
aspectum remunerent, ac de nocte,
stipata stellis Luna minoribus; ne-
quid de fragrantia horum & illorum
florum, & amica naribus levitatem
dicam.

Quin etiam, vere novo, sylvis & ar-
boribus suus redditur, non minus
gratus nostro aspectui foliorum or-
natus, & novellos inter frondes dul-
cissimè resonat avicularum cantus,
carduelis, linariæ, fringillæ &c. & im-
primis hoc tempore lusciniæ, in cu-
jus cantu summa admiratione digna
sunt;

sunt; primum quod tanta vox in tam parvo
corpuculo, & tam pertinax subsistat spiritus;
deinde quod ita perfecta musicæ scientia mo-
dulatus inde edatur sonus, qui nunc conti-
nuo spiritu trahitur in longum, nunc varia-
tur inflexo, nunc distinguitur conciso, co-
pulatur intorto, promittitur, revocatur, in-
fuscatur ex inopinato, interdum & secum
ipse murmurat, plenus, gravis, acutus, cre-
ber, extensus! ubi visum est, vibrans, sum-
mus medius imus; & deniq; quod tantillis in
faucibus ea deprehendantur omnia, & ma-
jora, quam quæ ars hominum tot exquisitis
excogitavit instrumentis, sive ut Plinius lo-
quitur tormentis,
Sed quo me abripit philomelæ cantus; quem,
quoties nostras aures demulcentem audi-
mus, &, cujusvis alterius soni instar, brevi
evanescere sentimus, humanæ vitæ fugacita-
tem ad animum meritò revocamus, Etenim,

Τροχὸς ἄρματ[◎] τὰς οἰα
Βιοτὸς τρέχει πυλισθης,
ὅλιγη δὲ καιόμεσθα
κόνις, ὅστις λυθέντων.

*Rota sicuti curulis
Properat volucris atas,*

A 3

Tennis

*Tenuis jacebimusq;
Cinis, ossibus solutis.*

Sic etiam arborū folia quando contemplamur
nunc pulchrè virescentia pauloq; post exsuc-
ca & decidua, humanam itidem fragilitatem
perpendere debemus, etenim.

οὐκέτι φύλλων γενεὴ τοῦδε καὶ αὐδρῶν

*Tale quidem genus est hominum, quale
est foliorum,*

Nec non, idem merito facimus quando quem
cunq; intuemur flosculum, siquidem & sacræ
& profanæ literæ, licet varijs caducis & brevi,
evanescentibus rebus (bullis, somnijs, umbris,
umbrarum somnijs &c.) potissimum tamen
hominem, ob fragilitatem, flori comparant;
juxta illud,

*Instar est floris (homo scil.) Tyrio comantis
Murice, ut, vultu modice sereno
Risit, afflatus tepidi repente
concidit austri.*

Atq; ita etiam noster & quidem præmaturius
concidit JOACHIMUS HARBERDING
tenebris infantulus, adeoq; veré flosculus,
qui anno 1649. die Aprilis 19, inter secundam
& tertiam matutinam natus, (& subsequentj
meridie

meridie baptismatis lavacro renatus) Patrem
habuit, Virum Reverendum & Clarissimum
D.N. M. JOHANNEM HARBERDING
Pastorem hic ad aedem S. spiritus vigilantissi-
mum, affinem & compatrem nostrum pluri-
mum honorandum; Matrem MARGARE-
TAM TARNOWEN, fæminam pietate
& virtute ornatissimam; avus paternus illi
fuit vir honestus & probus JUSTUS HER-
BERDING, cerevisarius & Mercator Bar-
gensis apud Lubecenses, dum mortalium cæ-
tibus intererat; avia Materna AGNETA
Gysen / Matrona laudatissima avus mater
nus vir admodum Reverendus & celeberrimus
JOHANNES TARNOVIUS, S.S.
Theologiæ D. & Professor dum inviviserat;
avia materna DOROTHEA Rüthers /
matrona itidem laudatissima.

Flosculi brevis sunt vitæ, ita & noster brevis
vitæ fuit, siquidem nec unicum complevit an-
num & diuturna tussi exhaustis viribus, nu-
dius quintus circa septimam vespertinam
placidè exspiravit. Augustæ in quadam æde
sacra, pictura exstat cranij humani, cui ma-
jus culis aureis literis inscripta sunt hæc ver-
ba: quod TU ES, EGO FUI: QUOD
EGO SUM, TU ERIS.

Hæc

Hæc & ejusmodi nobis in memoriam quotidiana funera revocare debent, & inter illa præsentis infantuli, cuius exuvia quia hodiæ hora media prima terræ mandabuntur, Vos ci-
vies Academicos moneo & officiose rogo, ut
frequentes funeris deductioni interesse veli-
tis, humanæ fragilitatis memores & nostram
Academiam, hanc urbem & Provinciam
vestris precibus Deo commendantes
P. P. Subsigillo Rostoratus,
die XV. Aprilis.

*Conventus fiet in Templo Jacobæo
ad horam medianam primam.*

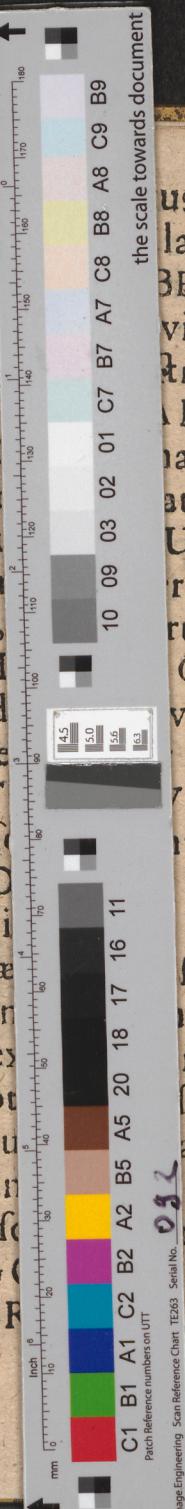

meridie baptismatis lav.
habuit, Virum Reverendum
D.N. M. JOHANNEM
Pastorem hic ad ædem
mum, affinem & compa-
num honorandum; Ma-
TAM TARNOWE
& virtute ornatissimam
fuit vir honestus & probus
BERDING, cerevisia-
gensis apud Lubecenses,
tibus intererat ; avia
Gysen / Matrona laudan-
nus vir admodum Reverendus
mus JOHANNES T
Theologiæ D. & Professo-
avia materna DORO-
matrona itidem laudata
Flosculi brevis sunt vitæ
vitæ fuit, siquidem nec unum
& diuturna tussi ex-
dius quintus circa septem
placide exspiravit. Augu-
sacra, pictura exstat cranio-
jus culis aureis literis inscri-
ba : quod TU ES, EGOT
EGO SUM, TU ER

us) Patrem
larissimum
BERDING
vigilantissi-
trum pluri-
ARGAR E-
nam pietate
aternus illi
US HER-
rcator Bar-
rtalium cæ-
GNETA
vus mater
celeberri-
VIUS, S.S.
viviserat;
Ruthers /

ster brevis
plevit an-
ribus, nu-
spertinam
adam æde
i, cui ma-
t hæc ver-
QUOD

Hæc